

Da je žuta štampa opstala zahvaljujući senzacionalizmu i cronoj kroinici to je poznato i srednjoškolcima. Međutim, kada je gotovo cijela prva stranica dnevnika kao što je to «Jutarnji list», od 26. lipnja 2001. godine, određena tragičnim informacijama koje ukazuju na tragično stanje tada je to puno više nego što je jedna stranica dnevne tiskovine. Tada je to odista dijagnostička ocjena glavnog urednika naše svakodnevne zbilje. Ocjenite sami, dragi čitaoci, u kojoj mjeri prisutna destrukcija sama sebi svrhom isčitavajući naslove sa prve stranice.

Podimo redom:

Priča ovisnika iz osnovne škole u Đakovu: «U našoj školi ima 20 diler»

Vlada neće smijeniti direktore državnih gubitaša – Ini naloženo da oprost 50 duga Petrokemiji.

Stanko Zdravčević, vođa seljaka: Inspektori su potkupljeni - Inspekcija naredila zatvaranje 11.000 objekata, ne znaju je li ijedan ztvoren.

POČELO SUĐENJE GENERALU NORCU – 1500 prosvjednika tražilo puštanje Norca i Gospićana – Obrana zahtijeva izuzeće riječkog suda, a zastupnici žrtava kao svjedoke žele pozvati odvjetnike Kerna, Mišetića i Olujića.

U frizere mogu samo odlični učenici

Kazahstan želi dionice Ine, Plive i podravke.

Tony Cetinski: Imam dokaze da je Dora lažirana.

Ovome ne bi bio potreban nikakav komentar kada bi čovjek imao osjećaj da se bilo što mijenja. Na žalost, ne mijenja se ništa. Iz dana u dan tiskovine su sve bliže «Crnoj kronici» nego stvaranju novog - boljeg i ljepšeg – društva zbog čega je i stvorena (po želji većine građana) samostalna hrvatska država. Komparacije sa drugim zemljama pokazuje pravo stanje. Prema «Jutarnjem listu» na 8. stranici: Prema BDP-u Hrvatska u rangu s Rumunjskom i Bugarskom. Samo dan prije, ista tiskovina, je prezentirala podatke kako je Slovenija najuspješnija tranzicijska zemlja od svih kandidata za članstvo u Evropsku uniju. I dalje, na osmoj stranici isčitavamo: Preporuka Hrvatskoj: Zbog lakše prodaje podijeliti Croatia osiguranje na manja društva.

Ne želeći iznijetom davati bilo koji i bilo kakav komentar - što se uostalom na ovim stranicama već mjesecima čini – pozivam sve političke stranke da se umjesto ljetnog raspusta posvete svekolikim problemima drage nam domovine. Gdje god «zagrebeš» nalaziš mnogobrojne probleme. I kada se kaže da je mreža bilo koje aktivnosti moćna «kompozicija» tada to pogotovo vrijedi za umrežene svekolike probleme koji se ne smanjuju već rastu geometrijskom stopom. Očito predstoje kirurški zahvati. Početak je priče dijagnoza koju naslućujemo ali koju, nažalost, do danas nemamo. Potom bi slijedila prognoza; pa terapija – što mi je opet sam počeo vjerovati da će se nešto mijenjati? Kakve li zablude? Možda se počne nešto mijenjati tko zna?! U svakom slučaju bilo bi najgore, po mladu državu, da do promjena dolazi nasilnim putem. Nadajmo se otrežnjenju dok se ne dogodi najgore.